

Attitude towards patients with epilepsy

Anna Yakovenko
Kateryna Kleban

Bogomolets National Medical University
Bogomolets National Medical University

This is a conference abstract from the "Psychosomatic Medicine Of The XXI Century: Realities And Perspectives" Congress. It is dedicated to the attitude towards patients with epilepsy.

Актуальність

Від 40 до 70 мільйонів людей у світі страждають на епілепсію, кожна 20-та людина мала протягом життя хоча б один епілептичний напад, а кожна 150-та має епілепсію як захворювання. Не дивлячись на досягнення у медицині щодо діагностики та лікування епілепсії, як патології, значна кількість пацієнтів має ряд когнітивних, соціальних та психологічних проблем, які значно ускладнюють якість життя таким хворим.

Мета дослідження

Визначення ставлення оточуючих людей до хворих на епілепсію з метою виявлення проблем та підвищення ефективності медико-психологічної допомоги в період від встановлення діагнозу до повної адаптації в суспільстві.

Матеріали та методи

Проведено анкетування 200 осіб, котрі не мають відношення до епілепсії, віком від 16 до 65 років, різного рівня освіти, спеціальностей, що не пов'язані між собою. Всім опитаним задавався ряд питань із запропонованими варіантами відповіді:

1. Чи знаєте Ви, що таке епілепсія;
2. У вашій присутності у друга/знайомого трапився епілептичний напад, йому встановили діагноз «епілепсія». Чи зміниться (в гіршу сторону) після цього ваше ставлення до нього;
3. Що вплинуло на зміну відношення (при відповіді «так» на попереднє питання);
4. Що може змусити змінити відношення.

Всі опитані були розділені за статтю, віком та варіантами відповідей.

Результати дослідження

Опитаних за статтю: ж - 112 (56%), ч - 98(44%). Середній вік опитаних склав 27,5 років. Вік жінок склав 16-65 (середній вік 26) років, чоловіків - 16-63 (середній вік 29) років.

Співвідношення відповідей:

1. так/ні склав: 38%/62% (76чол.:124чол.);
2. так/ні склав: 70%/30% (140чол.:60чол.);
3. побачений напад 29%(58чол.): незнання проблеми та небажання вникати у чужі проблеми 16%(32чол.): небажання спостерігати подібне в подальшому 26%(52чол.): зміни у поведінці друга 24%(48чол.): інше 5%(10чол.);
4. нічого, я з ним спілкуватися більше не буду 14% (28чол.): знання про хворобу

29%(58чол.): довіра друга 46%(92чол.): інше 11%(22чол.).

Стать і вік опитаних виявився майже однаковим, чого не можна сказати про співвідношення відповідей. У багатьох літературних джерелах зазначається кореляція між стигматизацією хвороби і віком, статтю, освітою, безробіттям і т. д. Крім того, відзначаються негативні установки у вчителів і мед. працівників по відношенню до хворих на епілепсію. Самі пацієнти намагаються всіляко приховувати своє захворювання. Часто молодим людям приносить більше незручностей увага оточуючих людей до самої події, причому значно більше, ніж сам напад.

Основну проблему можна відмітити у недостатній інформативності людей різних професій до хвороби.

Висновки

Виявлене розходження у співвідношенні відповідей свідчить про те, що люди негативно налаштовані до хворих на епілепсію та всіляко намагаються уникати їх суспільства. Необхідно проводити інформаційно – освітні бесіди у школах, лекції про нововведення у діагностиці та лікуванні для сімейних лікарів, групи підтримки для пацієнтів, інформацію у громадських місцях та телебаченні. Таким чином, це буде сприяти підвищенню якості життя хворих, рівня освіти лікарів та звичайних людей, котрі можуть опинитися поруч із хворим під час нападу. Очевидно одне: при епілепсії хворі можуть вести нормальне життя. Однак для цього потрібно позбутися догм та оман, що прилипли до діагнозу «епілепсія» як мухи до меду, а також розвіяти міфи про загадкову хворобу.